

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 30/22
Luxembourg den 22. februar 2022

Dom i sag C-483/20
Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Familiens enhed –
Allerede tildelt beskyttelse)

En medlemsstat kan udøve sin beføjelse til at afvise en ansøgning om international beskyttelse med den begrundelse, at ansøgeren allerede er blevet tildelt flygtningestatus af en anden medlemsstat.

Det skal imidlertid sikres, at familiens enhed opretholdes, når denne ansøger er far til et uledsaget mindreårigt barn, der har opnået subsidær beskyttelse i den første medlemsstat.

Efter i 2015 at have opnået flygtningestatus i Østrig rejste sagsøgeren til Belgien i begyndelsen af 2016 for dér at slutte sig til sine to døtre, hvoraf den ene var mindreårig, idet de sidstnævnte var blevet meddelt subsidær beskyttelsesstatus i Belgien i december samme år. I 2018 indgav sagsøgeren en ansøgning om international beskyttelse i sidstnævnte medlemsstat uden dér at råde over en opholdstilladelse.

Ansøgningen blev i overensstemmelse med den belgiske lovgivning til gennemførelse af proceduredirektivet¹ afvist med den begrundelse, at en anden medlemsstat allerede havde indrømmet sagsøgeren international beskyttelse². Sagsøgeren anlagde sag til prøvelse af denne afvisningsafgørelse for de belgiske domstole, idet han gjorde gældende, at retten til respekt for familielivet og pligten til at tage hensyn til barnets tarv, som er fastsat i henholdsvis artikel 7 og artikel 24, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), var til hinder for, at Belgien gjorde brug af sin beføjelse til at afvise hans ansøgning om international beskyttelse.

På denne baggrund besluttede Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Belgien) at forelægge Domstolen et spørgsmål om, hvorvidt der foreligger eventuelle undtagelser til den nævnte beføjelse.

Domstolen (Store Afdeling) fastslår, at **proceduredirektivet³, sammenholdt med artikel 7 og artikel 24, stk. 2, i chartret, ikke er til hinder for, at en medlemsstat udøver denne beføjelse med den begrundelse, at ansøgeren allerede er blevet tildelt flygtningestatus af en anden medlemsstat, hvis denne ansøger er far til et uledsaget mindreårigt barn, der har opnået subsidær beskyttelsesstatus i den første medlemsstat, uden at dette dog udelukker en anvendelse af artikel 23, stk. 2, i kvalifikationsdirektivet⁴ om opretholdelse af familiens enhed.**

Domstolens bemærkninger

I denne henseende **præciserer Domstolen, at medlemsstaterne ikke er forpligtede til at undersøge, om ansøgeren kan anerkendes med henblik på international beskyttelse i henhold til kvalifikationsdirektivet, når en sådan beskyttelse allerede er sikret i en anden**

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60) (herefter »proceduredirektivet«).

² I medfør af proceduredirektivets artikel 33, stk. 2, litra a), kan medlemsstaterne bl.a. afvise en ansøgning om international beskyttelse, hvis en anden medlemsstat har indrømmet international beskyttelse.

³ Proceduredirektivets artikel 33, stk. 2, litra a).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT 2011, L 337, s. 9) (herefter »kvalifikationsdirektivet«).

medlemsstat. Under disse omstændigheder skal de kun afstå fra at udøve den ved proceduredirektivet⁵ indrømmede mulighed for at afvise en ansøgning om international beskyttelse, når de forventelige levevilkår, som ansøgeren vil leve under i denne anden medlemsstat i sin egenskab af person med international beskyttelsesstatus, på grund af mangler, der enten er systemiske eller generelle, eller som berører visse persongrupper i denne anden medlemsstat, vil løbe en alvorlig risiko for at blive udsat for umenneskelig eller nedværdigende behandling som omhandlet i chartrets artikel 4.

Henset til den vigtighed, som princippet om gensidig tillid har for det fælles europæiske asylsystem, forholder det sig nemlig således, at såfremt en EU-retlig bestemmelse, hvorved personer med international beskyttelse tillægges en materiel ret, tilsidesættes, men denne tilsidesættelse ikke medfører en krænkelse af chartrets artikel 4, hindrer tilsidesættelsen ikke medlemsstaterne i at udøve den nævnte mulighed. I modsætning til retten til beskyttelse mod enhver umenneskelig og nedværdigende behandling er de rettigheder, der er sikret i chartrets artikel 7 og 24, ikke absolutte, og de kan derfor gøres til genstand for begrænsninger under de betingelser, som er fastsat i chartret⁶.

Domstolen fastslår desuden, at **kvalifikationsdirektivet⁷ pålægger medlemsstaterne at sikre opretholdelsen af familiens enhed ved at indføre en række fordele for familiemedlemmer til en person med international beskyttelse.** Indrømmelsen af disse fordele⁸, herunder tildeling af en opholdsret, forudsætter imidlertid opfyldelse af tre betingelser, hvoraf den første vedrører egenskaben af familiemedlem i det nævnte direktivs forstand⁹, den anden vedrører den omstændighed ikke individuelt at være berettiget til international beskyttelse, og den tredje vedrører forenelighed med det pågældende familiemedlems personlige retlige status.

Den omstændighed, at forælderen og dennes mindreårige barn har haft forskellige migrationsforløb, inden de blev genforenet i den medlemsstat, hvor barnet er blevet indrømmet international beskyttelse, er for det første ikke til hinder for, at forælderen anses for et familiemedlem til personen med en sådan beskyttelse, forudsat at denne forælder befandt sig på denne medlemsstats område, inden der blev truffet afgørelse om den af vedkommendes barn indgivne ansøgning om international beskyttelse.

For det andet er en tredjelandsstatsborger – hvis ansøgning om international beskyttelse ikke kan antages til realitetsbehandling, og som derfor i den medlemsstat, hvor vedkommendes mindreårige barn er indrømmet international beskyttelse, er blevet afvist på grund af den flygtningestatus, som den pågældende råder over i en anden medlemsstat – ikke individuelt berettiget til international beskyttelse i den førstnævnte medlemsstat.

Hvad for det tredje og sidste angår spørgsmålet om, hvorvidt indrømmelsen af de i kvalifikationsdirektivet fastsatte fordele er forenelig med den pågældende tredjelandsstatsborgers retlige status, skal det kontrolleres, om den pågældende ikke allerede i den medlemsstat, som har indrømmet international beskyttelse til den pågældendes familiemedlem, har ret til en bedre behandling end den, der følger af de nævnte fordele. Med forbehold af den forelæggende rets efterprøvelse heraf syntes dette ikke at være tilfældet i den foreliggende sag, for så vidt som meddelelsen af flygtningestatus i en medlemsstat ikke i en anden medlemsstat giver den person, der er blevet indrømmet denne internationale beskyttelse, en bedre behandling end den, som i denne anden medlemsstat følger af disse fordele.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstv. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er

⁵ Proceduredirektivets artikel 33, stk. 2, litra a).

⁶ Chartrets artikel 52, stk. 1.

⁷ Kvalifikationsdirektivets artikel 23, stk. 2.

⁸ Disse fordele er fastsat i kvalifikationsdirektivets artikel 24-35.

⁹ Kvalifikationsdirektivets artikel 2, litra j).

bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127